

Παρατηρήσεις κομητών 2007

Αναφορά #2 / Αύγουστος 2007

Μετά την εντυπωσιακή παρουσία του **C/2006 P1 (McNaught)** στις αρχές του χρόνου, οι πιο φωτεινοί κομήτες κυμάνθηκαν λίγο πάνω από το 8^ο μέγεθος και ήταν οι εξής: ο **C/2007 E2 (Lovejoy)**, ο περιοδικός **2P/Encke** και ο **C/2006 VZ13 (LINEAR)** που είναι ακόμα ορατός αυτές τις ημέρες κοντά στη μέγιστη φωτεινότητά του.

Ο **2P/Encke** μας επισκέπτεται κάθε 3.3 χρόνια και φέτος στο τέλος Απριλίου έφτασε το 7^ο μέγεθος. Δυστυχώς η παρατήρησή του ήταν πολύ δύσκολη καθώς βρισκόταν χαμηλά στον δυτικό ορίζοντα. Εδώ και περίπου ένα χρόνο ο Terry Lovejoy είχε ξεκινήσει την φωτογραφική ανίχνευση ενός συγκεκριμένου πεδίου του ουρανού κοντά στον ουράνιο ισημερινό με σκοπό την ανακάλυψη κάποιου κομήτη. Το όλο σύστημα περιελάμβανε δυο τηλεφακούς πάνω σε δύο ψηφιακές μηχανές. Η πρώτη ανακάλυψη έγινε στις 15 Μαρτίου 2007 και ο κομήτης πήρε το όνομα **C/2007 E2 Lovejoy**. Ο κομήτης παρατηρήθηκε από τον Δ. Κολοβό στις 14/4/2007, 15/4/2007, 30/4/2007 και στις 9/5/2007 και από τον γράφοντα στις 29/4/2007. Η μέγιστη φωτεινότητά του έφτασε το 7.5 μέγεθος στις αρχές Μαΐου.

Εικόνα του E2 Lovejoy στις 29 Απριλίου 2007, από τον Μάνο Καρδάση.

Εικόνα του E2 Lovejoy στις 5 Μαΐου 2007, από τον Δημήτρη Κολοβό.

Στις 13 Νοεμβρίου 2006 από το αυτοματοποιημένο σύστημα LINEAR ανακαλύφθηκε κοντά στο 20^ο μέγεθος ένας άλλος κομήτης που πήρε το όνομα **C/2006 VZ13 (LINEAR)**. Στις αρχές Ιουλίου έφτασε στο μέγιστο της φωτεινότητας του περίπου στο 7^ο μέγεθος (εικ. Μ. Καρδάση 5/7/2007, εικ. Δ. Κολοβού 12/7/2007 και 13/7/2007).

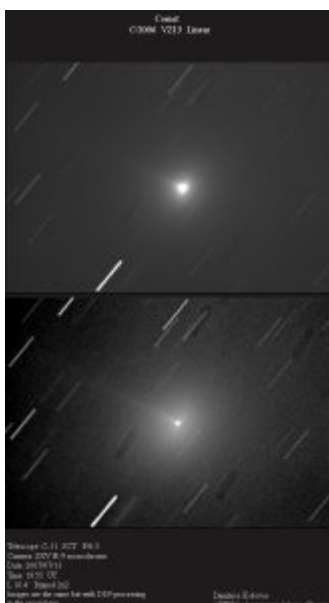
Εικόνα του VZ13 LINEAR στις 5 Ιουλίου 2007, από τον Μάνο Καρδάση.

Εικόνα (α) του VZ13 LINEAR στις 12 Ιουλίου 2007, από τον Δημήτρη Κολοβό.

Εικόνα (β) του VZ13 LINEAR στις 12 Ιουλίου 2007, από τον Δημήτρη Κολοβό.

Εικόνα (α) του VZ13 LINEAR στις 13 Ιουλίου 2007, από τον Δημήτρη Κολοβό.

Εικόνα (β) του VZ13 LINEAR στις 13 Ιουλίου 2007, από τον Δημήτρη Κολοβό.

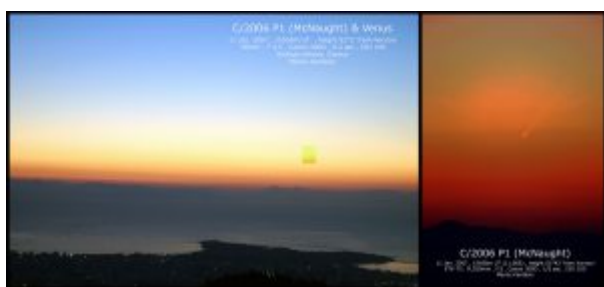
Οι πιο φωτεινοί κομήτες από τον ουρανό τις Ελλάδας αυτή την περίοδο (τέλος Ιουλίου) είναι οι εξής:

Κομήτης	Μέγεθος	Τάση	Περιοχή Παρατήρησης (γεωγραφικό πλάτος)	Περίοδος Παρατήρησης
LINEAR (2006 VZ13)	7.5	σταθερός	55 N to 35 S	όλη νύκτα
McNaught (2005 L3)	13	αμυδρός	55 N to 60 S	καλύτερα απόγευμα
29P/Schwassmann-Wachmann	13?	μεταβλητός		
Lovejoy (2007 E2)	14?	αμυδρός	55 N to 0 N	όλη νύκτα

– Αναφορά #1 / Φεβρουάριος

Ο C/2006P1 (McNaught) είναι ο εντυπωσιακότερος κομήτης των τελευταίων χρόνων. Κατά τη διάρκεια Νοεμβρίου ο κομήτης κυμάνθηκε στο 10ο μέγεθος. Τον Δεκέμβριο χάθηκε μέσα στο λυκόφως και μόνο στο τέλος του μήνα εντοπίστηκε με μέγεθος 4. Στις αρχές του έτους παρουσίασε γρήγορη αύξηση φωτεινότητας

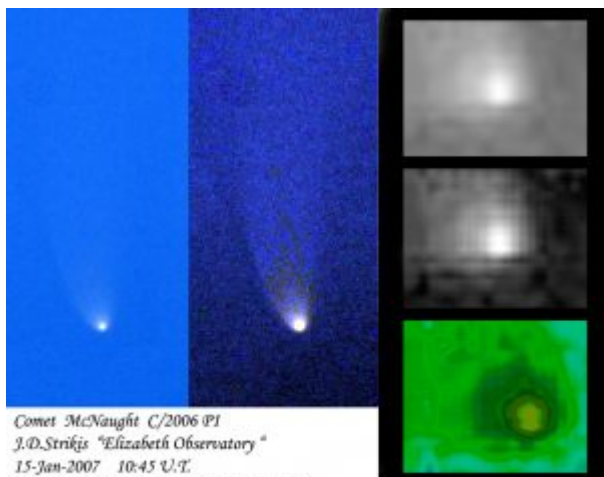
και γρήγορα δεκάδες αναφορές από όλο τον κόσμο έγιναν για παρατήρηση του κομήτη με γυμνό οφθαλμό. Στα μέσα Ιανουαρίου ο κομήτης έφτασε στο μέγιστο της φωτεινότητας του περίπου στο -5 (εικ. Μ. Καρδάση 11/1/07). Ήταν αρκετά φωτεινός ώστε να είναι παρατηρήσιμος και κατά τη διάρκεια της ημέρας (εικ. Δ. Κολοβού 15/1/07, εικ. Ι. Στρίκη 15/1/07, εικ. Δ. Κολοβού 16/1/07). Λίγες μέρες αργότερα ήταν ορατός μόνο από το νότιο ημισφαίριο με εντυπωσιακότερη παρουσία... (εικ. G. Garradd 20/1/07).

Εικόνα του P1 McNaught στις 11 Ιανουαρίου 2007, από τον Μάνο Καρδάση.

Εικόνα του P1 McNaught στις 15 Ιανουαρίου 2007, από τον Δημήτρη Κολοβό.

Εικόνα του P1 McNaught στις 15 Ιανουαρίου 2007, από τον Ιάκωβο Στρίκη.

Εικόνα του P1 McNaught στις 16 Ιανουαρίου 2007, από τον Δημήτρη Κολοβό.

Εικόνα του κομήτη P1 McNaught από τον Gordon Garradd (20/1/2007).

Ένας άλλος κομήτης ο **C/2006 L1 (Garradd)** έφτασε το 9ο μέγεθος στο τέλος Δεκεμβρίου (εικ. Μ. Καρδάση 10/12/2006) αλλά πλέον είναι δύσκολα παρατηρήσιμος.

Εικόνα του L1 Garradd στις 10 Δεκεμβρίου 2006, από τον Μάνο Καρδάση.

Ο κομήτης **C/2006 M4 (SWAN)** παρουσίασε απότομη αλλαγή φωτεινότητας μεταξύ 23/24 Οκτωβρίου και από το 6ο μέγεθος έφτασε στο 4ο μέγεθος. Ο κομήτης παρουσίασε έντονα πράσινο χρώμα (εικ. Μ. Καρδάση 27/10/2006) και ήταν ορατός και με γυμνό μάτι από καθαρό ουρανό. Η κόμη παρουσίασε μια προέκταση κατά τη διεύθυνση της ουράς λίγες μέρες μετά τη αύξηση φωτεινότητας αποτέλεσμα πιθανής αποκόλλησης ή εκτίναξης αερίων (εικ. Δ. Κολοβού 9/11/2006). Αυτή την περίοδο είναι ορατός με

μέγεθος περίπου 11.

Εικόνα του M4 (SWAN) στις 27 Οκτωβρίου 2006, από τον Μάνο Καρδάση.

Εικόνα του M4 (SWAN) στις 9 Νοεμβρίου 2006, από τον Δημήτρη Κολοβό.

Σε αυτό το μέγεθος κυμαίνεται και ο περιοδικός **4P/Faye** αφού έφτασε το 9.5 μέγεθος στις αρχές Νοέμβριου (εικ. Δ. Κολοβού 26/8/2006).

Εικόνα του 4P/Faye στις 26 Αυγούστου 2006, από τον Δημήτρη Κολοβό.

Οι πιο φωτεινοί κομήτες από τον ουρανό τις Ελλάδας αυτή την περίοδο είναι οι εξής:

Κομήτης	Μέγεθος	Τάση	Περιοχή Παρατήρησης (γεωγραφικό πλάτος)	Περίοδος Παρατήρησης
SWAN (2006 M4)	11	αμυδρός		ορίζοντας
4P/Faye	11.5	αμυδρός	70 N – 50 S	απόγευμα
McNaught (2006 L2)	11.5	αμυδρός	90 N – 10 N	πρωί
Garrad (2006 L1)	12.5	αμυδρός	90 N – 15 S	καλύτερα απόγευμα
29P/Schwassmann-Wachmann	13?	μεταβλητός	90 N – 30 S	καλύτερα απόγευμα

Για ανεύρεση χρήσιμων χαρτών θέσης και αστεριών σύγκρισης δείτε:

<http://www.shopplaza.nl/astro/>

Για περισσότερες πληροφορίες:

<http://www.aerith.net/comet/catalog/2006A1/2006A1.html>

Παρατηρήσεις κομητών 2006

– Αναφορά #7 / Νοέμβριος

Ο κομήτης **SWAN (2006 M4)** είναι σίγουρα ένας εντυπωσιακός κομήτης αυτής της περιόδου (εικόνες Δ.Κολοβού: 24 και 28 (a,b) Οκτωβρίου). Παρότι πέρασε το περιήλιο στο τέλος Σεπτεμβρίου συνεχίζει να είναι πολύ φωτεινός (5-6 μέγεθος) ένα μήνα μετά έχοντας παρουσιάσει και δύο εκλάμψεις. Είναι εύκολα παρατηρήσιμος από σκοτεινό ουρανό ακόμα και με γυμνό μάτι. Κερδίζει συνεχώς ύψος Δ-ΒΔ στον απογευματινό ουρανό και θα είναι παρατηρήσιμος μέχρι τον Ιανουάριο.

Εικόνα του M4 (SWAN) στις 24 Οκτωβρίου 2006, από τον Δημήτρη Κολοβό.

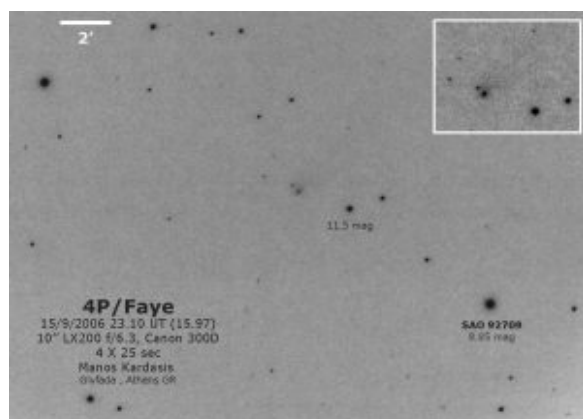

Εικόνα του M4 (SWAN) στις 28 Οκτωβρίου 2006, από τον Δημήτρη Κολοβό.

Εικόνα του M4 (SWAN) στις 28 Οκτωβρίου 2006, από τον Δημήτρη Κολοβό.

Ένας άλλος εύκολα παρατηρήσιμος κομήτης με τηλεσκόπιο είναι ο **4P/Faye** (εικόνα M. Καρδάση 15/9) με μέγεθος 10 και μεγάλη κεντρική συμπύκνωση. Θα είναι παρατηρήσιμος περίπου σε αυτό το μέγεθος και σε καλή θέση μέχρι τον Δεκέμβριο.

Εικόνα του 4P/Faye στις 15 Σεπτεμβρίου 2006, από τον Μάνο Καρδάση.

Οι υπόλοιποι κομήτες αυτής της περιόδου μέχρι και το 14ο μέγεθος φαίνονται στη κάτωθι λίστα της Β.Α.Α. (στοιχεία τέλος Οκτωβρίου, απαιτούν τηλεσκόπιο και πιο δύσκολες τεχνικές παρατήρησης).

Κομήτης	Μέγεθος	Τάση	Περιοχή Παρατήρησης (γεωγραφικό πλάτος)	Περίοδος Παρατήρησης
SWAN (2006 M4)	5	????	85 N – 10 S	απόγευμα
4P/Faye	10	σταθερός	80 N – 60 S	πρωί
Levy (2006 T1)	10.5	αμυδρός	60 N – 20 S	πρωί
177P/Barnard (2006 M3)	10.5	αμυδρός	85 N – 5 N	όλη νύχτα
McNaught (2006 L2)	11.5	σταθερός	ορίζοντας	
McNaught (2006 P1)	12	φωτεινός	25 N – 40 S	απόγευμα
Garrad (2006 L1)	12	φωτεινός	40 N – 20 S	πρωί
71P/Clark	13	αμυδρός	30 N – 65 N	πρωί
29P/Schwassmann-Wachmann	13	μεταβλητός	85 N – 30 S	πρωί
McNaught (2005 E2)	13.5	αμυδρός	80 N – 10 S	πρωί
73P/Schwassmann-Wachmann(C)	14	αμυδρός	45 N – 65 S	όλη νύχτα
117P/Helin-Roman-Alu	14	αμυδρός	35 N – 65 S	βράδυ
Siding Spring (2006 HR30)	14	φωτεινός	85 N – 30 S	βράδυ
NEAT (2006 K4)	14 ?	σταθερός	55 N – 55 S	βράδυ

76P/West-Kohoutek-Ikemura	14 ?	φωτεινός	65 N – 45 S	πρωί
Lovas (1986 W1)	14 ?	σταθερός	45 N – 65 S	βράδυ
Shoemaker-Levy (1991 V1)	14 ?	φωτεινός	15 N – 65 S	βράδυ

Για περισσότερα στοιχεία δείτε:

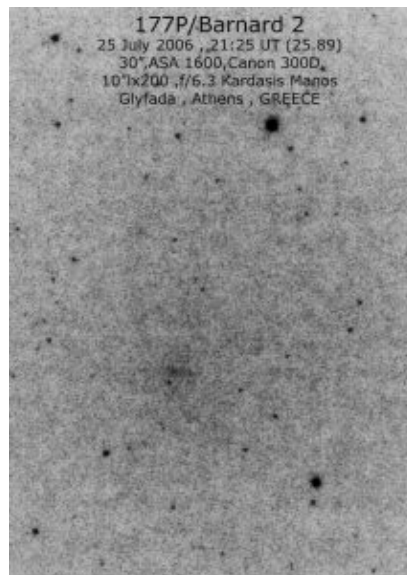
<http://www.aerith.net/comet/future-n.html>

– Αναφορά #6 / Αύγουστος

Μετά την εντυπωσιακή παρουσία του 73P/ Schwassmann-Wachmann 3 (που παρατηρήθηκε έντονα φωτογραφικά από τον Δ.Κολοβό προσφέροντάς μας πολύ όμορφες και χρήσιμες εικόνες) την καλοκαιρινή περίοδο δεν υπάρχουν άλλοι κομήτες εξίσου φωτεινοί. Υπάρχουν όμως αρκετοί για τον υπομονετικό και έμπειρο παρατηρητή που θα αφιερώσει αρκετό χρόνο για αυτούς! Παρακάτω παρουσιάζεται μια λίστα (B.A.A.) της κατάστασης των κομητών αυτό το μήνα:

<i>Κομήτης</i>	<i>Μέγεθος</i>	<i>Τάση</i>	<i>Περιοχή Παρατήρησης (γεωγραφικό πλάτος)</i>	<i>Περίοδος Παρατήρησης</i>
177P/Barnard (2006 M3)	9	φωτεινός	55 N – 50 S	Βράδυ
SWAN (2006 M4)	10	φωτεινός	Κοντά στον ορίζοντα	
41P/Tuttle-Giacobini-Kresak	11	αμυδρός	40 N – 55 S	Βράδυ
73P/Schwassmann-Wachmann (C)	11	αμυδρός	45 N – 90 S	Πρωί
71P/Clark	11.5	αμυδρός	20 N – 90 S	Όλη νύχτα
73P/Schwassmann-Wachmann (B)	12	αμυδρός	45 N – 90 S	Πρωί
McNaught (2005 E2)	12.5	αμυδρός		
Pojmanski (2006 A1)	12.5	αμυδρός	55 N – 15 N	Όλη νύχτα
4P/Faye	13	φωτεινός	50 N – 45 S	Πρωί
29P/Schwassmann-Wachmann	13	μεταβλητός	40 N – 15 S	Πρωί
McNaught (2006 L2)	13 ?	φωτεινός	35 N – 80 S	Βράδυ

Ο πιο φωτεινός από όλους είναι ο **177P/Barnard (2006 M3)**. Ανακαλύφθηκε στις 24 Ιουνίου 1889 από τον ομώνυμο αστρονόμο. Είναι η πρώτη του επιστροφή από τότε και εντοπίστηκε στις 23 Ιουνίου 2006 από το πρόγραμμα παρατήρησης LINEAR με μέγεθος 17.1. Η περίοδος του είναι περίπου 120 έτη. Η παρατήρηση του λόγω της πολύ κοντινής του επιστροφής και της χαμηλής επιφανειακής λαμπρότητας είναι πολύ δύσκολη και απαιτεί πολύ καθαρό, σκοτεινό ουρανό και μικρά όργανα, παρότι το συνολικό μέγεθός είναι περίπου 9. Τον Αύγουστο θα βρίσκεται στον αστερισμό του Ηρακλή σε πολύ ευνοϊκή θέση για παρατήρηση. Ο γράφων τον εντόπισε φωτογραφικά στις 25 Ιουλίου. Αντίστοιχη φωτεινότητα (περίπου 8 μέγεθος) αναμένεται να φτάσουν τους φθινοπωρινούς μήνες και οι **C/2006 M4 (SWAN)** και **4P/Faye**.

Εικόνα του
177P/Barnard στις 25
Ιουλίου 2006, από
τον Μάνο Καρδάση.

– Αναφορά #5 / Ιούνιος

Νέες εικόνα του **73P/Schwassmann-Wachmann-3** από τον Κολοβό Δημήτρη:

Εικόνα του 73P/Schwassmann-Wachmann-3 (κομμάτι C) στις 19 Απριλίου 2006, από τον Δημήτρη Κολοβό.

Εικόνα του 73P/Schwassmann-Wachmann-3 (κομμάτι B) στις 25 Απριλίου 2006, από τον Δημήτρη Κολοβό.

Εικόνα του 73P/Schwassmann-Wachmann-3 (κομμάτι C) στις 25 Απριλίου 2006, από τον Δημήτρη Κολοβό.

Εικόνα του 73P/Schwassmann-Wachmann-3 (κομμάτι C) στις 26 Απριλίου 2006, από τον Δημήτρη Κολοβό.

Εικόνα του 73P/Schwassmann-Wachmann-3 (κομμάτι C) στις 3 Μαΐου 2006, από τον Δημήτρη Κολοβό.

Εικόνα του 73P/Schwassmann-Wachmann-3 (κομμάτι B) στις 5 Μαΐου 2006, από τον Δημήτρη Κολοβό.

Εικόνα του 73P/Schwassmann-Wachmann-3 (κομμάτι C) στις 5 Μαΐου 2006, από τον Δημήτρη Κολοβό.

Εικόνα του 73P/Schwassmann-Wachmann-3 (κομμάτι C) στις 8 Μαΐου 2006 δίπλα από το M57, από τον Δημήτρη Κολοβό.

Εικόνα του 73P/Schwassmann-Wachmann-3 (κομμάτι B) στις 10 Μαΐου 2006, από τον Δημήτρη Κολοβό.

Εικόνα του 73P/Schwassmann-Wachmann-3 (κομμάτι B) στις 11 Μαΐου 2006, από τον Δημήτρη Κολοβό.

– Αναφορά #4 / Μάιος

Μια νέα εικόνα του 73P/Schwassmann-Wachmann-3:

Εικόνα του 73P/Schwassmann-Wachmann-3 (κομμάτια C,B,G) την 13 Απριλίου 2006, από τον Δημήτρη Κολοβό.

– Αναφορά #3 / Απρίλιος

Αυτή την περίοδο το ενδιαφέρον των παρατηρητών κομητών έχει επικεντρωθεί στον κομήτη **73P/Schwassmann-Wachmann-3**. Ο κομήτης έχει περίοδο ~ 5.45 έτη και ανακαλύφθηκε το 1930 από τους αστρονόμους που πήρε το όνομά του. Παρατηρήθηκε ξανά το 1979 και έπειτα το 1990, 1995 και το 2001. Στην επιστροφή φέτος έχει τραβήξει το ενδιαφέρον των παρατηρητών λόγω του κοντινού περάσματος από τη Γη στις 13 Μαΐου σε απόσταση μόλις 0.0735 AU. Στο πέρασμά του το 1995 οι παρατηρητές έγιναν μάρτυρες της διάσπασης του σε τέσσερα κομμάτια (A,B,C,D). Στη φετινή προσέγγισή του στη Γη έχουν εντοπιστεί τα κομμάτια C και B που είναι και τα πιο φωτεινά και προβλέπεται να φτάσουν στα όρια της παρατήρησης με γυμνό οφθαλμό. Επίσης έχουν εντοπιστεί πολλά άλλα κομμάτια από συνεχείς διαμελισμούς που είναι σε εξέλιξη. Το πιο φωτεινό από αυτά, το G, είναι παρατηρήσιμο και με μικρά τηλεσκόπια και αναμένεται να φτάσει το 8ο μέγεθος. Ακόμα, το κομμάτι R αναμένεται να φτάσει το 11ο μέγεθος. Υπάρχουν και τα H,J,K,L,M,N,P,Q,R,S,T,U,V,W,X,Y τα οποία είναι αμυδρά και πολύ δύσκολα παρατηρήσιμα.

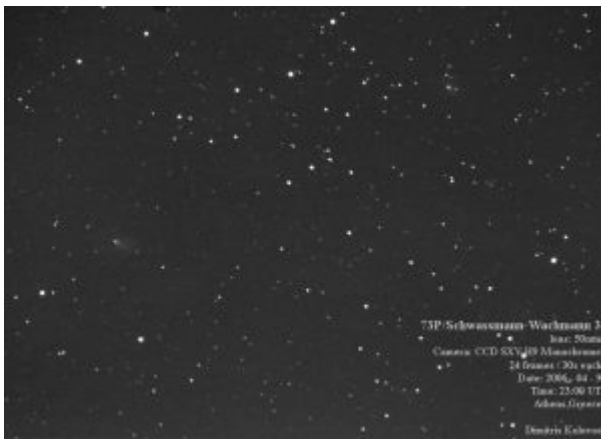
Φωτογραφίες και παρατηρήσεις του συλλόγου θα μπαίνουν τακτικά εδώ. Μερικές από αυτές είναι:

Εικόνα του 73P/Schwassmann-Wachmann-3 (κομμάτι C) την 1 Απριλίου 2006, από τον Μάνο Καρδάση.

Εικόνα του 73P/Schwassmann-Wachmann-3 (κομμάτι C) στις 28 Μαρτίου 2006, από τον Δημήτρη Κολοβό.

Εικόνα του 73P/Schwassmann-Wachmann-3 στις 9 Απριλίου 2006, από τον Δημήτρη Κολοβό.

Εικόνα του 73P/Schwassmann-Wachmann-3 (κομμάτι B) στις 10 Απριλίου 2006, από τον Δημήτρη Κολοβό.

Εικόνα του 73P/Schwassmann-Wachmann-3 (κομμάτι C) στις 10 Απριλίου 2006, από τον Δημήτρη Κολοβό.

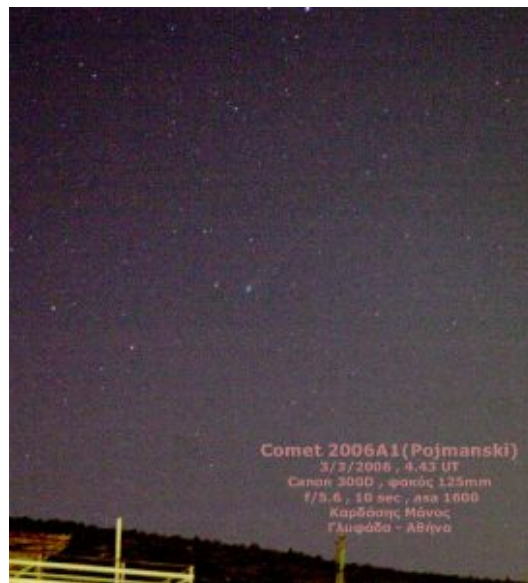
Για συντεταγμένες, χάρτες και στοιχεία μπορείτε να δείτε τις
εξής διευθύνσεις:

<http://ssd.jpl.nasa.gov/horizons.cgi>

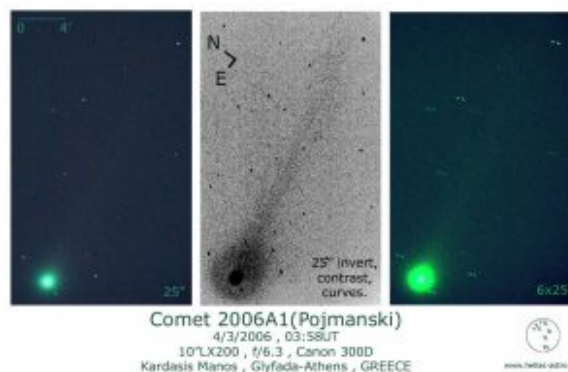
<http://www.aerith.net/comet/catalog/0073P/2006.html>

– Αναφορά #2 / Μάρτιος

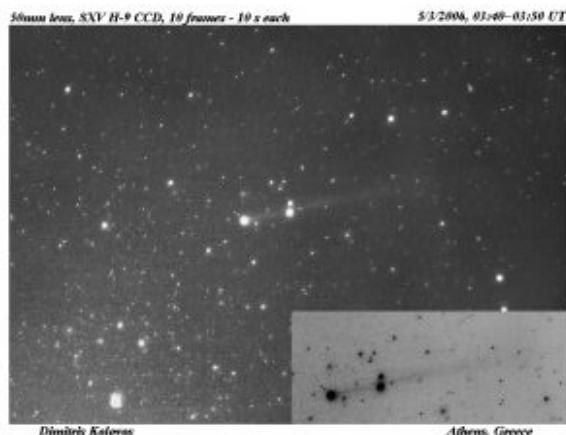
Εικόνες του κομήτη **C/2006 A1 Pojmanski**:

Εικόνα του κομήτη A1
Pojmanski στις 3 Μαρτίου
2006, από τον Μάνο
Καρδάση.

Εικόνες του κομήτη A1
Pojmanski στις 4 Μαρτίου
2006, από τον Μάνο Καρδάση.

Εικόνα του κομήτη A1 Pojmanski στις 5 Μαρτίου 2006, από τον Δημήτρη Κολοβό.

- Αναφορά #1 / Φεβρουάριος

Comet C/2006 A1 Pojmanski

Περιήλιο: 22 Φεβρουαρίου 2006 στις 0.55AU

Κοντινότερα στη Γη: 4 Μαρτίου 2006 στις 0.77AU

Μεγιστη Φωτεινότητα: περίπου 5 (;) , μέγεθος στο τέλος Φεβρουαρίου 2006 – αρχές Μαρτίου 2006

Ιστορικό: Ο Grzegorz Pojmanski του Warsaw University Astronomical Observatory, αναφέρει ανακάλυψη κομήτη με κώμη διαμέτρου 1' σε δυο τρίλεπτες εκθεσεις CCD στις 1 και 4 Ιανουαρίου 2006 με ένα 180-mm-f/2.8 τηλεφακό στο πρόγραμμα All Sky Automated Survey στο Las Campanas.

Παρατήρηση: Ο κομήτης αυτή τη στιγμή είναι ορατός από το νότιο ημισφαίριο μόνο αλλά στις αρχές Μάρτίου που θα είναι και στο μέγιστό του (περίπου 5mag.) θα είναι ορατός και στη Ελλάδα σαν ένας πρωινός κομήτης.

Για ανεύρεση χρησιμων χαρτών θέσης και αστεριών σύγκρισης δείτε:

<http://www.shopplaza.nl/astro/>

(θα είναι σύντομα διαθέσιμο)

Για περισσότερες πληροφορίες:

<http://www.aerith.net/comet/catalog/2006A1/2006A1.html>